

tallets. Derved vil man faae en Lov, ſom man maatte nok fra alle Sider vil ſige kunde være bedre, men ſom i alt Fald nok tør ſiges at være betydelig bedre end den, vi nu have, og ſom udløber den 1ſte Mai.

Indenrigsministeren (Singerſlev):

Den ærede Ordſpører vil jo ikke indeſtaa for den Lov, ſom kommer ud af dette, og det er viſtnok ogsaa det Rigtigſte. Men jeg ſtal dog erkjende, at fra det Synspunkt, hvorfra jeg har ſet Sagen, at der er Trang til at hjælpe paa Produktionsforholdene ved nogen Beſtyttelse, i min Betydning af Ordet,ovre i England, ſkønner jeg dog ikke rettere, end at der ved denne Lov ſker et betydeligt Fremſkridt, thi jeg faar dog to vigtige Beſtemmelſer af den. Jeg har foreſlaaet. Den ene er en Farvebeſtemmelſe, i hvilken Henſeende man er bleven enig om en fornuſtig Affattelse, ſaaledes ſom det forreſten tidlidligere var antydet, og den anden er en Tilſynsbeſtemmelſe. Derimod er jeg ingenlunde tilfreds med den omtalte Blandingsbeſtemmelſe — jeg holder mig kun til Hovedpunkterne, da Sagen jo er tilſtrækkelig debatteret. Jeg kan ikke være tilfreds med denne ſtore Blanding, thi man veed ikke, hvad det bliver til, naar der ſættes halvt af hver Slags. Men der er bød et noget paa det ved andre Beſtemmelſer, navnlig derved, at Vedkommendes Navn ſtal være ſkrevet udenpaa Botten — eller om Forladelse: Fouſtagen, og at Procentindholdet ſtal trykkes udenpaa; det tror jeg vil hjælpe ſvært, thi ſaa vil det blive aabenbart, at den allermæſte Margarine, ſom nu betales med den høieſte Pris, er en temmelig ublandet Vare — ellers kan det ikke betale ſig —; efter den indſatte Beſtemmelſe ſtal den falbhydes ſom det, den virkelig er, da Vedkommende ellers bliver ſtraffet. Denne Beſtemmelſe anſer jeg for heldig, ellers ſynes jeg ikke om Paragrafen. Men det egentlige ſvage Punkt i Loven vil ligge i den nye § 6, ſom de Herrer ere blevene enige om, nemlig at Indenrigsministeren, ſaaſremt han finder det nødvendigt, ſtal kunne forbyde al Udførsel af Margarine her fra Landet. Det er en Beſtemmelſe, ſom ſelvfølgelig aldrig burde indføres i denne Lov. Naar her er Tale om en Lov, der gjælder paa 2 Aar, kunde man virkelig forlange af Lovgivningsmagten, at den tog en Stillung og ikke lagde hele Byrden over paa Ministeren for et ſaadant Forbud; men man er kommen til denne Beſtemmelſe, fordi man ikke kunde hitte paa noget Andet. De Herrer, ſom ville have et Forbud mod Udførsel, ſige: Ja, det er jo Meningen; Ministeren kan udfæde Forbud. De, ſom for ſtørſte

Delen hørte til den Side, hvortil jeg nærmæſt hørte, turde vel ikke viſe mig den Miſtillid ikke at give mig Bemyndigelse dertil. De Andre have vel nærmæſt givet mig den, fordi de tænkte, at jeg ikke vilde benytte den. Ja ſaa Henſeende ſtal jeg dog bemærke, at det er en Selvfølge, at man ikke ſætter en ſaadan Beſtemmelſe ind til Parade eller Stads. Staar Beſtemmelſen i Loven, ſaa maa man vente, at den vil blive benyttet, naar jeg ſkønner, at det vil være nødvendigt, og i ſaa Henſeende maa jeg ſtaa fuldtændig frit. Jeg vil jo ikke gaa til udenvidere at kalde Forbudet nødvendigt, uden gyldige Grunde eller uden forudgaaende Underſøgelse, og om det nogenſinde vil ſke, er jeg jo ikke i Stand til at ſige, men ſelvfølgelig maa Beſtemmelſen kunne benyttes. At der vil blive Utilfredsſhed paa den ene Side, naar den benyttes, og Utilfredsſhed paa den anden Side, naar den ikke benyttes, er ſaa ſikkert ſom Noget. Alſaa Fællesudvalget har ſat Noget ind, ſom kunde tilfredsſtille et Fællesudvalg, men ſom jeg i og for ſig ikke burde have modtaget. Jeg har imidlertid modtaget det, fordi jeg mener, at der vil ſke et ſtort Fremſkridt ved denne Lov, fordi der for Landbruget derved bliver vundet ſtore Goder ved Farveparagrafen og Tilſynet, ſom man ikke let vil kunne tage fra det igjen. Derfor fandt jeg mig deri. Derfor beſluttede jeg mig til i den Tid, jeg har med Sagen at gjøre, at finde mig i de Ulemper, der flæbe derved. Det var nær gaaet i Stykker paa en uzzel Redaktion, men ſaa ſagde jeg: Nei, ſaa ſmaa ſynes jeg dog ikke, vi ſtulle være, hvor ſmaa vi ellers kunne være. Derfor har jeg fundet mig i Beſtemmelſen, men i og for ſig maatte jeg ønske, at der ikke blev ſat en ſaa ufornuſtig Beſtemmelſe ind i en Lov.

Ordſpører: Jeg ſtal dog med Henſyn til denne Paragraf gjøre den Bemærkning, at den forekommer mig ikke i og for ſig at være ſaa ſærdeles uheldig. Det Uheldigſte ved den er, tror jeg, de Fortolkninger, der ere givne af den, baade til den ene og til den anden Side. Der ſiges jo ikke Andet, end at Indenrigsministeren kan, ſaaſremt han finder det nødvendigt, forbyde al Udførsel af Margarine her fra Landet. Indenrigsministeren kan dog ikke ret vel forlange ogsaa at have denne Bemyndigelse, naar han finder det nødvendigt, at Udførsel forbydes, thi ſaa er der ingen Brug for den, og naar han finder det nødvendigt, har han Bemyndigelsen. Der er ikke ſagt nogetſomhelſt Andet, og den eneſte Ulempe, der kan være ved at modtage denne Redaktion er de